

[Finansministeren.]

sige: Det er netop det rigtige i dette Spørgsmaal. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa de fremsatte Udtalelser.

Jeg hører nu, at man fra konservativ Side ønsker Udvalg, og naturligvis er jeg rede til at være til Raadighed for Udvalget; hvis der skulde ønskes Oplysninger, skal jeg sørge for at tilvejebringe dem hurtigst muligt, idet jeg gaar ud fra, at man fra konservativ Side, selv om man har ment det nødvendigt at foreslaa Udvalg, er af den Mening, at det alligevel vil være muligt at gennemføre Forslagene i Dag, hvis der ikke fremkommer andre Synspunkter end dem, der har været gjort gældende hidtil.

Johannes Jensen: Til det ærede Medlem, der talte paa Socialdemokratiets Vegne (Stumph), vil jeg gerne sige, at jeg ogsaa har været i den Situation at være Ordfører ved Lejligheder, hvor Ministeriet var udgaet af det Parti, jeg tilhørte, og har erfaret, at det ikke altid er lige morsomt. Men selv naar jeg har skullet rose mit eget Partis Ministres Forslag, har jeg dog altid passet paa ikke at gøre det i saa stærke Ord og Vendinger, som det ærede Medlem benyttede sig af. Thi der er vel ingen Tvivl om, at man indenfor Socialdemokratiet nok ved — ogsaa det ærede Medlem —, at de to foreliggende Lovforslag ikke i nogen Befolkningsklasse og ikke i noget politisk Parti omfattes med Begejstring og ikke i nogen Klasse af Befolkningen og ikke i noget politisk Parti modtages med Glæde, og hvis det ærede Medlem ikke ved dette allerede nu, saa vil jeg garantere, at han faar det at vide, naar disse Love træder i Kraft.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Gunnar Fog-Petersen) talte om, at det var nye Kautionister, man havde faaet for den nye Skat; de gamle Kautionister var faldet bort, og man havde faaet nye Kautionister — saaledes forstod jeg det ærede Medlem. Det er jo et ikke ualmindeligt Forhold, at de gamle Kautionister bliver trætte og saa vidt muligt undslaar sig for at skrive paa igen, og saa gælder det om at finde nye Kautionister, som er villige til at løbe Risikoen og paatage sig det Ansvar, der er forbundet dermed. Men en af de gamle Hovedkautionister staar endnu paa

Vekselen, det har den højtærede Finansminister sørget for, og det er Restauratørerne. Det vil jo fremdeles blive saaledes, at den største Procent af den Skat, der skal udredes, falder paa Restaurationerne, og det er derfor ganske urigtigt at sige, at Restaurationsskatten afskaffes. Nej, den omlægges. Men den højeste Procent, eller rettere de 7 pCt. — for den ene Procent, der falder paa Producenterne, maa jo lægges til — skal jo udredes af det Publikum, der køber Varer paa Restaurationerne.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre sagde, at jeg havde talt om, at Maden vilde blive dyrere efter disse Loves Gennemførelse. Nej, det har jeg ikke sagt. Jeg har udtalt, at Lederne af de Restaurationer, der skulde udrede den foreslaaede Afgift, rimeligvis vilde fordele deres Generaludgifter paa de forskellige Varer, som de sælger, under Hensyn til hvad de mener er formaalstjenligt for deres Forretning. Dette behøver ikke at give sig Udtryk i, at Maden bliver dyrere. Jeg tror ikke, Smørrebrød bliver dyrere, men det kan give sig Udtryk i, at den Prisnedsættelse paa Smørrebrød og andre Spisevarer, som der kunde være Tale om i disse Prisfaldstider, ikke finder Sted, og det er jo noget andet, end at der sker en ligefrem Prisforhøjelse.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre sagde endvidere, at det var jo Forbrugerne, der skulde betale, og at den Del af Forbrugerne, som ikke nød Spiritus, vilde slippe billigere, og at hele Byrden vilde falde paa dem, der nød Spiritus. Ja, det er i og for sig ganske rigtigt, men Spørgsmaalet er, om det er ganske retfærdigt. Sagen er den, at den Kaféskat, vi hidtil har haft, fra alle Sider er blevet betragtet som en Luksusbeskatning. Den faldt paa det Publikum, der gik paa Restauration; den ramte ganske vist i enkelte Tilfælde Folk, som var nødt til at gaa paa Restauration, men i det store og hele faldt den paa den Del af Befolkningen, som havde Raad til at gaa paa Restauration. Men med disse Lovforslags Vedtagelse vil der indtræde det Forhold, at de, der spiser de store Middage paa de store Restaurationer, de, der spiser Østers og Kaviar paa Brød, slipper for Skatten. Skatten bliver forlagt til de Arbejds mænd, der skal have en Øl paa deres Marketenderi; de er hidtil sluppet, men skal fremtidig